

ARISTOPHANIS

ACHARNENSES.

EDIDIT

THEODORUS BERGK.

LIPSIAE

SUMPTIBUS ET TYPIS B. G. TEUBNERI.

MDCCCLXV.

- παῖε πᾶς τὸν μιᾶρόν.
οὐ βαλεῖς, οὐ βαλεῖς;
- ΔΙΚ. Ἡράκλεις, τουτὶ τί ἐστὶ; τὴν χύτραν συντρίψετε.
ΧΟΡ. σὲ μὲν οὖν καταλευόμεν, ὦ μιᾶρὰ κεφαλῇ. 285
- ΔΙΚ. ἀντὶ ποίας αἰτίας, ὠχαρνέων γεραίτατοι;
ΧΟΡ. τοῦτ' ἐρωτᾷς; ἀναίσχυντος εἰ καὶ βδελυρός,
ὦ προδότα τῆς πατρίδος, ὅστις ἡμῶν μόνος 290
σπεισάμενος εἶτα δύνασαι πρὸς ἔμ' ἀποβλέπειν.
- ΔΙΚ. ἀντὶ δ' ὧν ἐσπεισάμην ἀκούσατ', ἀλλ' ἀκούσατε.
ΧΟΡ. σοῦ γ' ἀκούσωμεν; ἀπολεῖ· κατὰ σε χάσομεν τοῖς
λίθοις. 295
- ΔΙΚ. μηδαμῶς, πρὶν ἂν γ' ἀκούσῃτ'. ἀλλ' ἀνάσχεσθ',
ὦ γαθοί.
- ΧΟΡ. οὐκ ἀνασχῆσομαι· μηδὲ λέγε μοι σὺ λόγον·
ὥς μεμίσσηκά σε Κλέωνος ἔτι μᾶλλον, ὃν 300
κατατεμῶ τοῖσιν ἱππεῦσι καττύματα.
σοῦ δ' ἐγὼ λόγους λέγοντος οὐκ ἀκούσομαι μα-
κρούς,
ὅστις ἐσπείσω Λάκωνιν, ἀλλὰ τιμωρήσομαι.
- ΔΙΚ. ὦ γαθοί, τοὺς μὲν Λάκωνας ἐκποδῶν ἑάσατε, 305
τῶν δ' ἐμῶν σπονδῶν ἀκούσατ', εἰ καλῶς ἐσπει-
σάμην.
- ΧΟΡ. πῶς δέ γ' ἂν καλῶς λέγοις ἂν, εἴπερ ἐσπείσω γ' ἅπαξ
οἷσιν οὔτε βωμὸς οὔτε πίστις οὔθ' ὄρκος μένει;
- ΔΙΚ. οἷδ' ἐγὼ καὶ τοὺς Λάκωνας, οἷς ἄγαν ἐγκείμεθα, 309
οὐχ ἀπάντων ὄντας ἡμῖν αἰτίους τῶν πραγμάτων.
- ΧΟΡ. οὐχ ἀπάντων, ὦ πανοῦργε; ταῦτα δὴ τολμᾷς λέγειν
ἐμφανῶς ἥδη πρὸς ἡμᾶς; εἴτ' ἐγὼ σου φείσομαι;
- ΔΙΚ. οὐχ ἀπάντων οὐχ ἀπάντων· ἀλλ' ἐγὼ λέγων ὁδὶ
πόλλ' ἂν ἀποφῆναιμ' ἐκείνους ἔσθ' ἃ κἀδικου-
μένους.

284—301. = 335—346.

- ΧΟΡ. τοῦτο τοῦπος δεινὸν ἤδη καὶ ταραξικάρδιον, 315
εἰ σὺ τολμήσεις ὑπὲρ τῶν πολεμίων ἡμῖν λέγειν.
- ΔΙΚ. κἄν γε μὴ λέξω δίκαια, μηδὲ τῷ πλήθει δοκῶ,
ὑπὲρ ἐπιξήνου θελήσω τὴν κεφαλὴν ἔχων λέγειν.
- ΧΟΡ. εἰπέ μοι, τί φειδόμεσθα τῶν λίθων, ὦ δημόται,
μὴ οὐ καταξάνειν τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐς φοινικίδα;
- ΔΙΚ. οἷος αὖ μέλας τις ὑμῖν θυμάλωψ ἐπέξεσεν. 321
οὐκ ἀκούσεσθ' οὐκ ἀκούσεσθ' ἑτεόν, ὠχαρνηίδαι;
- ΧΟΡ. οὐκ ἀκονσόμεσθα δῆτα; ΔΙΚ. δεινὰ τάρρα πείσομαι.
ΧΟΡ. ἐξολοίμην, ἦν ἀκούσω. ΔΙΚ. μηδαμῶς, ὠχαρνηκοί
ΧΟΡ. ὥς τεθνήξων ἴσθι νυνί. ΔΙΚ. δήξομ' ἄρ' ὑμᾶς ἐγὼ.
ἀνταποκτενῶ γὰρ ὑμῖν τῶν φίλων τοὺς φιλτά-
τους. 326
- ὥς ἔχω γ' ὑμῶν ὁμήρους, οὓς ἀποσφάξω λαβῶν.
- ΧΟΡ. εἰπέ μοι, τί τοῦτ' ἀπειλεῖ τοῦπος, ἄνδρες δημόται,
τοῖς Ἀχαρνικοῖσιν ἡμῖν; μῶν ἔχει του παιδίον 329
τῶν παρόντων ἔνδον εἰροῦς; ἢ πὶ τῷ θρασύνεται;
- ΔΙΚ. βάλλετ', εἰ βούλεσθ'. ἐγὼ γὰρ τουτονὶ διαφθερῶ.
εἶσομαι δ' ὑμῶν τάχ' ὅστις ἀνθρώπων τι κήδετα.
- ΧΟΡ. ὥς ἀπωλόμεσθ'. ὁ λάρκος δημότης ὃδ' ἔστ' ἐμός.
ἀλλὰ μὴ θράσῃς ὁ μέλλεις· μηδαμῶς, ὦ μηδαμῶς.
- ΔΙΚ. ὥς ἀποκτενῶ· κέκραχθ'. ἐγὼ γὰρ οὐκ ἀκούσομαι.
- ΧΟΡ. ἀπολεῖς ἔρ' ὁμήλικα τόνδε φιλανθρακέα; 336
- ΔΙΚ. οὐδ' ἐμοῦ λέγοντος ὑμεῖς ἀρτίως ἠκούσατε.
- ΧΟΡ. ἀλλὰ νυνὶ λέγ', εἴ τοι δοκεῖ σοι, τὸ Λακε-
δαιμόνιον αὐθ' ὅτῳ τῷ τρόπῳ σούσσι φίλον·
ὥς τόδε τὸ λαρκίδιον οὐ προδώσω ποτέ. 340
- ΔΙΚ. τοὺς λίθους νῦν μοι χαμᾶς πρῶτον ἐξεράσατε.
- ΧΟΡ. οὐτοί σοι χαμαί, καὶ σὺ κατὰθου πάλιν τὸ ξίφος.
- ΔΙΚ. ἀλλ' ὅπως μὴ 'ν τοῖς τρέβωσιν ἐγκάθηνται που
λίθοι.
- ΧΟΡ. ἐκσέσεισται χαμᾶς'. οὐχ ὁρᾷς σειόμενον;

3) ψ (2ος) (im. ψ 155) uin
Τρεῖς οἱ γινώσκοντες οὐκ ἀνέχονται
περὶ τῆς λέξεως ἀπο τῆς ἐξέ-